

Nils Even Pettersen
Boks 1783 Stoa,
4858 Arendal

Deres ref:

Vår ref: #78138v1/ijh-ijh

Saksbehandler: Inger-Johanne Hammer
ijh@jus.no T +47 22 03 51 05

06.03.2009

OSL-025-2009 God advokatskikk: Nils Even Pettersen - advokat John M. Hammervoll

Vedlagt oversendes kopi av brev av 3.3.09 med vedlegg fra advokat John M. Hammervoll.

Vi ber om at dine eventuelle bemerkninger til brevet er sendt disiplinærutvalget i **to eksemplarer**, senest tre uker fra dette brevets mottakelse.

Dersom vi ikke mottar dine bemerkninger innen fristen, vil saken likevel tas til behandling.

Dersom du ikke har ytterligere å tilføye i saken ber vi om å bli underrettet da behandling av saken vil kunne påbegynnes på et tidligere tidspunkt.

Det følger av Regler for Advokatforeningens regionale disiplinærutvalgs organisasjon og virksomhet - herunder behandlingsregler for disiplinærsaker og salærsaker § 9 litra d, at dersom det finnes grunn til det kan fristen etter begjæring forlenges.

Vennlig hilsen

Inger-Johanne Hammer
sekretær

Kopi: Advokat John M. Hammervoll, Advokatafirmaet Hammervoll
Holbergsgt. 19, 0166 Oslo

ADVOKATFIRMAET HAMMERVOLL & CO DA

Medlem av Den Norske Advokatforening

Den norske advokatforening
Disiplinærutvalget
Kristian Augusts gate 9
N-0164 Oslo

E-post: dnapost@jus.no

ADVOKATFORENINGEN
Saksb:
Kopi til:
- 4 MARS 2009
Docsnr.
Komm.

Ansatte advokater og advokatfullmektiger:

Advokat John M. Hammervoll
Advokat Tanya Farstad
Advokat Therese K. Gjerde

Advokat flm. Thomas Ottosen
Advokat flm. Christian Gjerde

Trainee Caroline Aastebøl

I kontorfellesskap med:

Advokat Ingrid Bergum

Advokatsekretær Hilde Aronsen

Oslo, den 3. mars 2009
Ansvarlig advokat: John M. Hammervoll

Vår referanse: Pettersen, 2008,01 – TO TILSVAR

OSL-0252009 God advokatskikk: Nils Even Pettersen – advokat John M. Hammervoll

I Innledning

Jeg viser til Deres brev av 9. februar 2009, hvor undertegnede gis anledning til tilsvare.

Innledningsvis må det bemerkes at vi dessverre på ingen måte er overasket over å ha mottatt en klage fra tidligere klient Nils Even Pettersen. Det er imidlertid beklagelig, da vi etter vårt syn har ivaretatt hans interesser på beste måte.

For ordens skyld nevnes at vi kontaktet klagers tidligere motpart ved dennes prosessfullmektig advokat Bruusgaard, og underrettet denne om klagen. Vi fikk beskjed at han kunne avgi en kommentar i den anledning. Vi har nå lest Bruusgaards notat, og det gir etter vår vurdering en god beskrivelse av saken, som vi tiltrer i sin helhet.

II Kronologisk gjennomgang av vår bistand til klager

Klager kontaktet advokatfirmaet Hammervoll & Co DA medio juni 2008, for bistand i ankesak med saksnummer 07-136701 ASI-BORG. Det vises i den forbindelse til oppdragsavtalen av 20. juni 2008.

Bevis: Oppdragsavtale mellom Pettersen og advokatfirmaet Hammervoll & Co; bilag nr. 1.

Advokatfullmektig Ottosen fikk i oppdrag og bistå klager med saken sammen med undertegnede. Arbeidet ble også utført i nært samarbeid med undertegnede, noe også klagers vedlegg viser. Denne

nære oppfølgingen ble gjennomført da undertegnede etter hvert oppfattet klager til å være en type som kunne være vanskelig å håndtere for en ung advokatfullmektig. Til dette nevnes at klager trodde alle var mot ham, og klager tok selv intet ansvar for det oppståtte. Dette illustreres godt i eksempelvis klagers prosesskrift av 19. juni 2008, som følger av bilag nr. 8.

Et annet eksempel på klagers manglende evne til å ta ansvar for egen atferd, er klagers e-post av 11. februar 2009, som er sendt ut til diverse advokatfirmaer. Utsendelsen taler kanskje best for seg selv, og er altså en henvendelse en har inntrykk av at er sendt ut til flere hundre advokater.

Bevis: E-post fra klager av 11. februar 2009; bilag nr. 2.

Like etter at oppdragsavtalen var avsendt, viste det seg at klager i tillegg ønsket bistand ved flere andre søksmål; herunder tilfeller hvor søksmål allerede var tatt ut, samt i tilfeller hvor klager ønsket søksmål. Alle tilfeller var tilknyttet hans tidligere firma Bassengimport AS.

Bevis: Notat utarbeidet av klager i et klientmøte i forbindelse med fremstilling av saken; bilag nr. 3.

Det **bes fremlagt** av klager, hvilke saker denne har ført for retten, samt hvilke saker denne har ønsket ført for retten. I tillegg bes opplyst hvorvidt klager har vunnet frem i noen av sine saker. Dette da denne side vil tro at dette er informasjon som er egnet til å belyse foreliggende klage.

Vårt kontor overtok saksdokumenter fra advokatfirmaet Langseth DA. Det nevnes at klager selv hentet disse hos ovennevnte firma. Ifølge klager ville ikke advokatfirmaet utlevere saksdokumentene før klager hadde underskrevet en erklæring, hvor det blant annet fremgikk at advokatfirmaet skulle være fritatt for juridisk ansvar i tilknytningen til saken. Dette fremsto for oss noe underlig der og da, men senere har dette forsøket på å sikre seg mot søksmål fra egen klient blitt betydelig mer forståelig.

Bevis: Erklæring fra Pettersen til Langseth Advokatfirma DA; bilag nr. 4.

Det må nevnes at klager ved flere anledninger fikk raserianfall under klientmøter. Disse inntraff når han uttalte seg om hvordan hans selskap og livsverk hadde gått til grunne. I følge klager var det først og fremst dårlig rådgivning fra konsulentselskaper som Ernst & Young som var årsak i dette, men også egne ansatte; herunder daglig leder. Han forklarte også at han etter tvangsinnleggelsen i februar 2004 hadde store hevntanker.

Bevis: Notat utarbeidet av klager under et klientmøte i forbindelse med fremstilling av saken; bilag nr. 5.

I forlengelsen av dette må det også nevnes at klager på et tidlig tidspunkt av samarbeidet uttrykte sterkt misnøye med så vel advokater, dommere og revisorer, idet han hevdet at de alle var korruperte. I tillegg uttrykte han særlig misnøye mot sørlendinger som han karakteriserte som et særlig korrump folkeslag. Det nevnes i den forbindelse at både klager og advokatfullmektig Ottosen er fra sørlandet uten at det hindret klager i å benytte seg av vårt selskap.

Bevis: E-post fra klager til advokatfullmektig Ottosen av 25. juni 2008; bilag nr. 6.

Lignende karakteristikkk fremgår i klagers prosesskrift av 19. juni 2008, som følger av bilag. Nr. 8.

Etter at hele sakskomplekset var gjennomgått ble det etter hvert klart for oss at klager hadde små, om noen muligheter, for å nå frem med sitt krav. Dette ble også forsterket etter samtale med klagers hovedvitne, Rolf Larsen. I telefonsamtale uttalte denne at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold, men at noen av forholdene imidlertid kunne vært gjort bedre. Generelt var Larsen veldig forsiktig i sine uttalelser av revisorfirmaets opptreden, og dette stod i sterk kontrast til hva vi i forkant var blitt forespeilet av klager. Dette ble også formidlet til klager, som reagerte meget negativt på tilbakemeldingen.

Vi formidlet vårt syn på saken til klager ved flere anledninger, uten at dette tilsynelatende ble forstått. Vi var opptatt av at klager ikke skulle bruke unødvendige kostnader på en rettssak som høyst trolig ville ende på samme måte som i tingretten. Det nevnes at hensett til klagers krav om omfattende dokumentasjon; herunder lydopptak, ville en rettssak ha ført til omfattende kostnader for ham som klient. I og med at vi anså muligheten for å få medhold i lagmannsretten for minimale – ja undertegnede tør gå så langt som å si nærmest umulig basert på sakens bevis som var presentert for oss –, er det fortsatt vår klare oppfatning at vi gjorde rett ved sterkt å fraråde klient å forfølge saken videre. Men vi har selvsagt ikke gjort annet enn å gjøre vårt syn klart, og samtidig understreket at det var opp til klager hvordan han ville bruke dette rådet. Han sa blant annet at han ville kjøre saken uansett hva vi mente om utfallet, og undertegnede anbefalte klager da å finne en advokat som hadde tro på hans sak da han åpenbart ikke var fornøyd med at vi ikke trodde at hans krav ville føre frem.

Etter samråd med klient, tok vi kontakt med motpart for å se hvilke muligheter som forelå for en utenrettslig løsning. Motpart var først negativ, men ga etter hvert uttrykk for at forlik kunne være interessant, men de uttrykte samtidig at det var deres klare formening at vi ville tape en eventuell anke.

Etter flere samtaler med klager og motpart, ble vi enige om et forlik. Det presiseres at klager selv godtok forliket. Av hensyn til avtalt konfidensialitet mellom partene, vedlegges forliksavtalen ikke på nåværende tidspunkt. Dersom disiplinærutvalget finner det ønskelig med innsyn, samt Ernst & Young og klager samtykker, vil forliksavtalen ettersendes. Det nevnes i den forbindelse at denne side har forsøkt å komme i kontakt med prossfullmektigen til Ernst og Young, men på nåværende tidspunkt ikke har lykket med det. Det bes om at klager innen en uke fra mottakelse av dette brev motsetter seg en eventuell fremleggelse av forliksavtalen.

III Klagers påstander

Slik undertegnede forstår klagen, er den begrunnet i at vi skal ha overtalt klager til å trekke saken for lagmannsretten, samt til å inngå forlik.

Til dette bemerkes at vi selvsagt aldri på noen måte har nektet klager å kjøre saken for lagmannsretten, imidlertid rådet vi ham sterkt å forsøke å forlike saken.

Dette ble som nevnt gjort på bakgrunn av vårt syn av klagers muligheter til å vinne frem.

For det første må det nevnes at klager tapte på alle punkter med saksomkostninger i Oslo tingrett. Etter at vi hadde fått opplyst saken tilstrekkelig fremsto dommen også materielt sett riktig, noe som også ble formidlet til klager.

Bevis: Oslo tingretts dom av 22. juni, 2008; bilag nr. 7.

Klager har blant annet anført at vi ikke ville sende hans prosesskrift av 19. juni 2008 til Lagmannsretten. Til dette må nevnes at vi ikke på noen som helst måte nektet klager dette. Vi formidlet imidlertid at det var vår klare oppfatning at prosesskriftet var i en slik forfatning at det ikke var forsvarlig å sende det til lagmannsretten. I tillegg til å inneholde en vesentlig mengde lite relevant informasjon, hadde klager også gitt en del negative karakteristikker av så vel dommere, advokater og andre selskaper og personer som på ulik måte hadde forbindelse til klagers firma. Av den grunn måtte vi sterkt anbefale klager å ikke sende dette.

Bevis: Prosesskrift av 19. juni 2008; bilag nr. 8.

Det må også nevnes at lagmannsretten i forkant av vår inntreden, underrettet klager om at saksmengden måtte begrenses. Retten avskjærte også en mengde bevis; herunder fire cd'er med lydbandopptak med mer.

Bevis: Prosesskrift av 18. april fra Borgarting lagmannsrett; bilag nr. 9.

Dette ble formidlet ved flere anledninger til klager; herunder ved e-post.

Bevis: E-post korrespondanse vedrørende prosesskrift av 19. juni 2008, samt klagers bevisbruk generelt; bilag nr. 10.

IV Klagers fremgangsmåte i klagesaken

Vi synes selvsagt at dette er en trist sak, også for klager, men er sterkt kritisk til den fremgangsmåte som klager har valgt i denne saken. Det vises da til hvordan klager har forsøkt å engasjere advokater til å bistå ham i den aktuelle disiplinærsak i det klager tilsynelatende har sendt ut e-poster til diverse advokater i Oslo-distriktet, hvor navnet på advokatfirmaet Hammervoll & Co DA fremgår. Vi oppfatter at det er tale om vel 300 advokater som skal ha mottatt dette; jfr. klager selv.

Nedenfor følger e-post som flere kollegaer i Oslo har bekreftet mottatt. For ordens skyld har vi anonymisert avsender.

Bevis: E-post fra klager sendt til diverse advokatfirma i Oslo; bilag nr. 11.

En tid før vi mottok den aktuelle klagen, ble vi kontaktet av klager. Han ønsket vår bistand i sak mot daglig leder av sitt firma Bassengimport AS, og presiserte at dersom vi ikke ytet bistand, ville han gå til søksmål mot oss. Vi opplyste imidlertid klager at vi ikke kunne påta oss oppdraget, og at vi ikke satte pris på denne type press. Dette viser at klager ikke har vært misfornøyd med oss på noe vis, og den bistanden vi har gitt i den aktuelle sak det her klages over. Kort tid etter dette mottok en av våre advokater en felles e-post som ble sendt av klager.

Bevis: E-post fra klager av 7. februar 2009; bilag nr. 12.

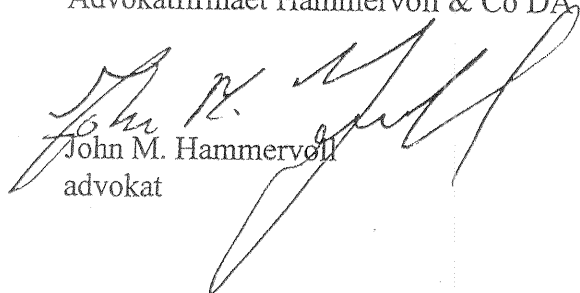
Den 9. februar 2009, mottok vi som kjent brev fra Disiplinærutvalget.

Selv om det vel er meget sjelden at en får tilkjent saksomkostninger for sitt arbeid ved slike klager, tør vi be om at Disiplinærutvalget gjør et unntak i denne saken da foreliggende klage oppfattes som å være nettopp det klager har lovet oss; ubehageligheter og problemer fordi vi ikke kunne påta oss ytterlig oppdrag for ham eller hans selskap. Vi har i alt brukt mer enn 6 timer på å samle

informasjon og utforme foreliggende tilsvar, og ber om at Disiplinærutvalget tilkjenner oss en rimelig kompensasjon for dette arbeidet.

Dersom De har behov for ytterligere dokumentasjon eller lignende bes De ta kontakt i det vi håper at foreliggende tilsvar er tilstrekkelig for at Disiplinærutvalget kan ta stilling til foreliggende klage mot oss.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA

John M. Hammervoll
advokat

KRONOLOGISK OVERSIKT OVER BILAG TIL TILSVAR I SAK: OSL-025-2009

- Bevis:** Oppdragsavtale mellom Pettersen og advokatfirmaet Hammervoll & Co; bilag nr. 1.
- Bevis:** E-post fra klager av 11.februar 2009; bilag nr. 2.
- Bevis:** Notat utarbeidet av klager i et klientmøte i forbindelse med fremstilling av saken; bilag nr. 3.
- Bevis:** Erklæring fra Pettersen til Langseth Advokatfirma DA; bilag nr. 4.
- Bevis:** Notat utarbeidet av klager under et klientmøte i forbindelse med fremstilling av saken; bilag nr. 5.
- Bevis:** E-post fra klager til advokatfullmektig Ottosen av 25. juni 2008; bilag nr. 6.
- Bevis:** Oslo tingretts dom av 22. juni, 2008; bilag nr. 7.
- Bevis:** Prosesskrift av 19. juni 2007; bilag nr. 8.
- Bevis:** Prosesskrift av 18. april fra Borgarting lagmannsrett; bilag nr. 9.
- Bevis:** E-post korrespondanse vedrørende prosesskrift av 19.juni 2007, samt klagers bevisbruk generelt; bilag nr. 10.
- Bevis:** E-post fra klager sendt til diverse advokatfirma i Oslo; bilag nr. 11.
- Bevis:** E-post fra klager av 7. februar 2009; bilag nr. 12.

Nils Pettersen
Postboks 1783 Stoa
4846 Arendal

E-post: post@bassengimport.no

Ansatte advokater og
advokatfullmektiger:

Advokat John M. Hammervoll
Advokat Therese K. Gjerde

Advokat flm. Tanya Farstad
Advokat flm. Thomas Ottosen

Trainee Caroline Aastebøl

I kontorfellesskap med:

Advokat Ingrid Bergum
Advokat Rune Erstad

Advokatsekretær Hilde Aronsen

Oslo, den 20. juni 2008
Ansvarlig advokat: John M. Hammervoll

Vår referanse: Pettersen, 2008,01 - TO
OPPDRAGSBEKREFTELSE

Velkommen som klient hos Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA.

1. Oppdraget

Undertegnede bekrefter herved at vi har påtatt oss et oppdrag for Dem. Oppdraget går ut på å bistå i anledning ankesak (saksnummer 07-136701ASI-BORG-03) som står for Borgarting lagmannsrett, samt ivareta Deres interesser ved å tilstrebe at De får et resultat De er godt fornøyd med. Dersom oppdraget blir endret/utvidet på et senere tidspunkt, vil vi sende en skriftlig bekreftelse på dette.

Dersom De etter å ha gjennomgått dette brevet finner at De ønsker å trekke tilbake oppdraget, for eksempel fordi det blir for dyrt, må De gi umiddelbar beskjed til undertegnede om det. Denne oppdragsbekreftelse er gjennomgått i fellesskap i dag, og akseptert av Dem slik at oppdraget per i dag er igangsatt.

2. Oppdragets varighet

Det er vanskelig å si noe om oppdragets varighet da dette er avhengig av hvilke opplysninger som kommer frem under arbeidet med saken. Vi vil imidlertid holde Dem løpende informert om sakens fremdrift. Når det er grunnlag for det vil en også opplyse om hva som kan antas som avslutningstidspunkt.

3. Beregning av salær

Salæret beregnes etter en kombinasjon av medgått tid og sakens kompleksitet og resultat. Oppdraget anses å løpe fra 20.06.08, og beregning av salær vil bli foretatt fra dette tidspunkt. Som utgangspunkt beregnes en timepris på kr. 1.600,- med tillegg av merverdiavgift; totalt kr. 2.000,- inkludert 25 % merverdiavgift. Telefonsamtaler o.l. som ikke består av helt korte beskjeder, avregnes med minimum 15 minutter. Minste registreringsenhet er således 15 minutter. Påløpt salær vil fremgå av den periodevise avregning, jfr. nedenfor.

4. Fakturering og betaling

Vedlagt følger a-konto faktura pålydende kr. 50 000,- med tillegg av 25 % mva, totalt kr. 62 500,- som har forfall først den 15.07.08. Det er avtalt at innbetalt a-kontobeløp kan avregnes fortløpende mot til en hver tid påløpt salær. Allerede innbetalt a-konto beløp kan beholdes, og saken avregnes deretter fortløpende. Alternativt vil ny a-konto bli utstedt samtidig som allerede innbetalt a-konto beløp vil bli avregnet mot medgått bistand frem til dette tidspunktet. Tilsvarende gjelder annet innestående på klientkonto; herunder eksempelvis en erstatning.

Ved oppdragets slutt blir det utarbeidet en slutfaktura, og De vil få tilsendt en spesifikasjon av arbeidet hvor det fremgår hvilket arbeid som er utført i perioden, samt det samlede timetall som fakturaen omfatter.

Etter forfall beregnes lovens morarente.

Alle direkte kostnader må betales av Dem som klient.

5. Sakens utfall/saksomkostninger/rettsgebyr

Selv om vi har angitt vår oppfatning av hva sakens utfall kan bli, innebærer ikke det at vi har noe rettslig ansvar for at dette resultat oppnås.

Dersom en retts sak tapes, kan De risikere å bli pålagt og dekke motpartens saksomkostninger, samt å dekke rettens gebyr. Dette er Deres eget ansvar.

Dersom en rettsavgjørelse ender med at De blir tilkjent saksomkostninger dekket av motparten, men beløpet er satt lavere enn det salær vi vil kreve av Dem, vil De være ansvarlig overfor oss for det overskytende.

6. Klageadgang

Det er anledning til å få vurdert om oppdraget er utført i overensstemmelse med god advokatskikk. De har også anledning til å klage hvis De er misfornøyd med salærets størrelse. Kvaliteten på arbeid kan i utgangspunktet ikke vurderes av disiplinærorganene.

Som hovedregel er det en klagefrist på 6 måneder. Denne løper fra det tidspunkt klageren ble eller burde blitt kjent med de omstendigheter klagen grunnes på.

Klagen behandles av Advokatforeningens regionale disiplinærutvalg for Oslo krets som førsteinstans. Beslutning fra disiplinærutvalget kan ankes inn for Disiplinærnemnden.

Regler for God Advokatskikk og nærmere opplysninger om klageordningen finnes på Advokatforeningens hjemmeside: www.jus.no under Råd og rettshjelp.

7. Ansvarsforsikring

Det kan opplyses at det for advokatvirksomhet er visse krav om sikkerhetsstillelse og ansvarsforsikring til dekning av erstatningsansvar som pådras under utøvelse av advokatvirksomheten.

Jeg takker for oppdraget og ser frem til å kunne bistå Dem i dette.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA

Thomas Ottosen
advokatfullmektig

Tanya Farstad

Fra: Tanya Farstad
Sendt: 11. februar 2009 14:35
Til: Thomas Ottosen
Emne: VS: Advokat mot DNB og Lindorff

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]
Sendt: 11. februar 2009 14:31
Til: Nils Pettersen
Emne: Advokat mot DNB og Lindorff

Advokat mot Dnb og Lindorff**Jeg ønsker hjelp til 2 saker:**

1. Sak nr 1 mot Dnb Nor fordi de gjorde om mitt huslån til forretningslån i 2004. Jeg tapte 30-50 tusen i for mye betalt renter.
2. Sak nr 2 mot LINDORFF SOM REPRESENTERER Dnb Finans i sak angående leieavtale av pc-utstyr.

Sak nr 1:

I 1982 kjøpte jeg et hus og fikk et huslån.

Lånet har gjennomsnittlig vært på 400.000 kroner og har hele tiden vært innenfor 60 % av takst. Førsteprioritet til DnB

For årene 1982 til 2003, mener jeg at jeg har betalt gjennomsnittlig 2 % mer enn normalt i lånerente hvert år. Muligens med unntak av noen få år, trolig mellom 2000 og 2003.

I 2004 gjorde DnB om huslånet til et forretningslån.

Inntil forrige måned, betalte jeg 10,1 % rente, med beskjed om at renten skulle opptil 10,7 %. Vanlig rente på huslån

2,2

60

hos Dnb er 5.2 % pr. år.

Bare de siste par årene har jeg betalt antatt 35 – 40 tusen kroner for mye i lånerente. Jeg klagde på at DnB hadde villedet meg til at lånet etter 2004 ikke lenger skulle være et huslån, men et mye dyrere forretningslån. Til tross for at Dnb har førsteprioritets sikkerhet i huset for dette lånet, identisk med situasjonen da navnet på lånet var ”huslån”.

Dnb svarte med at de nå ville sette ned renta til ca 6 %, (se vedlegg) men jeg ville ikke få tilbakebetalt noe av det som var betalt for mye , selv ikke 35-40 tusen, for de siste 2 årene.

Dette mener jeg er uholdbart.

Viser til epostene som følger:

Sak nr 2

Viser til leiekontrakten som er nevnt i vedleggene under som følger. 2 ansatte brukte utstyret og tok det hjem til seg selv: regnskapsføreren, Turid larsen, og Kjell Magne Monrad . Monrad pushet på for at de skulle ha hjemme-pc ved at jeg skulle inngå leieavtale. Dette kommer også fram av vedleggene og også leiekontraktens innholdet (Monrad står som kontaktperson på leieavtalene.)

Lindorff vil ikke at jeg skal bruke leiekontraktens forsikring, punkt 4 i leiekontrakten. De sier at , selv om jeg var syk fra mai 03 og ut hele 2004, så burde jeg ha visst om at jeg hadde en forsikring mot tyveri, underslag, sykdom og oppsigelser. Lindorff nekter å gi meg en skriftlig forklaring på dette og snakker kun om punktet i forsikringen om

2,3

61

oppsigelse og jeg kan bare si at uansett hvem som sa opp de ansatte - jeg tror i hvert fall den ene, Turid Larsen, sa opp selv - så var jo dette klart tyveri og underslag.

Jeg ble også sykemeldt pga tyveri fra de ansatte på 1.3 millioner (viser til denne eposts vedlegg, samtaler med daglig leder, konsulent, revisors bekreftelse om at jeg hadde blitt tappet for millionbeløp).

Leieavtalen var en hjemme-pc-avtale. De har underslått dette utstyret. Etter at politiet ble koblet inn i 2004, ble utstyret tatt fra de ansatte og levert tilbake til Dnb nor Finans som leide ut utstyret til mitt firma (som jeg sto ansvarlig for)

Jeg har så fått en regning på 50 tusen pluss utgifter til Lindorff, slik at jeg nå skylder 100 tusen pga leieavtalen. Huset mitt skal på tvangsauksjon pga. forholdet. Jeg har aldri sett pc-ene, og var maktesløs når de ansatte ikke kom tilbake med hjemme-pc-utstyret før i 2004. Men jeg betalte i hvert fall 39 tusen kroner for leie av utstyret i 15 måneder. Jeg tror utleier må godta dette, og være forøyd med at de fikk tilbake utstyret i 2004. De må være klar over at jeg hadde en forsikring, og ta hensyn til denne, omstendighetene tatt i betraktning.

I lys av at forsikringen jeg hadde på leasingavtalens punkt 4, og i lys av min sykdom, underslag og tyveri pga oppsigelser av disse ansatte, vil jeg at en advokat skal hjelpe meg med å hindre at Lindorff nå vil ha mitt hus på tvangssalg, slik at de kan få inn mer i leiebeløp + gebyr og påløpne kostnader.

Jeg har flere legeerklæringer som forklarer at jeg var syk og ute av stand til å håndtere situasjonen i 2004. Jeg ble også

2,4

62

tvangsinnlagt på sykehus i 2004 og har senere blitt 80 % uføretrygdet pga. sterk tyngende gjeld og rettsaker som har kostet min helse og min arv.

Jeg må få Lindorff til å gi seg innen 15. Februar, for jeg har fått en frist av tingretten i Arendal til å forklare dem hvorfor jeg ikke nå skal behøve å fravike mitt hus.

Tingretten har også skrevet at jeg også må fravike mitt hus pga. gjeld på over 200.000 kroner til Skatt sør, men tidligere i denne uke har skatt sør meddelt meg at de har slettet kravet. Jeg vil meddele dette til tingretten på mandag den 9. Februar.

Kopi til Lindorff av dette brevet.

Nils Even Pettersen

11Feb.pg12.51.e7

Information from ESET NOD32 Antivirus, version of virus signature database 3840
(20090210)

(X) L
 Ernst & Young v/ Noreburg 2000

revidering

Proffice
 (40)

Konsulent Team Hansen (buket) 21.000
 (X) overdragelse til AS
 + nov + dec 2002 + jan 03
 L fondet 2

regnskab

T. Lasse
 R. Loren

(X) L 3000000
 Vimmie Døpplig leder i AS

Dgl.

Idar
 HANSEN

(X) L BODIN Årsregnskab

2. halvår 2003

BI Pedersen
 1999 - 2009

BI AS okt 02 - okt 03

Erklæring

Undertegnede Nils Even Pettersen bekrefter herved at samtlige av mine dokumenter er hentet av meg. Jeg fritar Langseth advokatfirma for juridisk ansvar i tilknytningen til saken.

Oslo den

Nils Even Pettersen

Dokumentasjon fremvist:

Uso 03

DILAU

50

66

Pal Eide 50 Alid disponera
og Heften

Barevisats

rapport er preget av

Usarektuene av

men "sykdoms" /

heva tanker etter

tramp sin leggesen.

12-28 Februar 2004

= Sim-land Generalfor-

son tings vedtalt.

tilhøke datert til

20 april 2003 i men

skrevet tidlig i 2004

BILAG 6

Thomas Ottosen

Fra: Bassengimport Pettersen [post@bassengimport.no]
Sendt: 25. juni 2008 11:21
Til: 'Thomas Ottosen'
Emne: SV: Prosesskriv av 19. juni

Takker for svaret. Da prøver vi å få inn i saken de papirene og cd-ene dommeren forsøker å ta ut av saken. Jeg vet bedre enn de fleste at de fleste advokater på sørlandet ikke holder mål, og i tillegg har lav moralsk standard. En dag skal jeg bevise det. Mange dommere burde aldri vært dommere, og det blir enda enklere å bevise. Jeg har bedre grunnlag for å uttale meg enn de fleste.... Du vil gradvis tvile mindre og mindre på at mine påstander holder mål. Det er ingen land i verden hvor grådigheten er større enn i Norge. Det er et dårlig utgangspunkt for å bo i Norge. Jeg flytter forhåpentlig vekk fra dette landet til høsten. Før det vil jeg sette fokus på god revisorskikk og god advokatskikk og god regnskapsskikk. Håper norske revisorer, regnskapsførere og advokater blir tvunget til å skrive oppdragsavtale med sin klient i framtiden og at de som ikke gjør det – i kombinasjon med at de tar kraftig betalt – blir straffet hardt. Takk for oppmerksomheten.

Fra: Thomas Ottosen [mailto:ottosen@advokatoslo.no]
Sendt: 24. juni 2008 14:41
Til: 'Bassengimport Pettersen'
Emne: Prosesskriv av 19. juni

Jeg viser til Deres e-post fra i dag, hvor det opplyses at De ønsker å sende inn prosesskriv fra 19. juni.

Etter å ha lest igjennom dokumentet må jeg på det sterkeste fraråde deg å sende inn prosesskrivet. Det må bemerkes at mye av det De har skrevet er bra, men at slike karakteristikker av dommere og advokater som oftest vil virke mot sin hensikt, selv om det i enkelte tilfeller kan være berettiget.

Undertegnede har som nevnt i forrige e-post fra i dag, sendt lagmannsretten en forespørsel om fristutsettelse etter tvml. § 375, samt en forespørsel om utsettelse av hovedforhandlingen. I den forbindelse er det viktig at De lar oss få mulighet til å sette oss inn i saken og i samarbeid med deg, gjøre et grundig forarbeid før vi sender inn prosesskriv til retten, samt legger opp føringer mv. for den videre saksgang.

Dersom de allikevel skulle ønske å sende inn ditt prosesskriv, så må jeg råde Dem til å fjerne de nevnte karakteristikker av dommere og advokater. Videre vil jeg som nevnt i forrige e-post påminne deg om å begrense bruk av bevis/ til det som er nødvendig. Generelt vil det virke mot sin hensikt å bruke tid på forhold som motparten ikke bestrider.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA

Thomas Ottosen
advokatfullmektig

Ansvarlig advokat: John M. Hammervoll

Holbergs gate 19
0166 Oslo
Telefon 22 94 40 00
Telefaks 22 94 40 01
24-timers vakttelefon 99 33 50 50

6,2

Innholdet i denne e-post er kun for adressatens/adressatenes bruk. Meddelelsen kan inneholde konfidensiell informasjon og informasjon som ihht. gjeldende lovgivning er underlagt taushetsplikt. Andre enn den som var tiltenkt denne-posten har ikke adgang til å lese eller videreformidle innholdet i denne e-posten. Dersom De ikke er den tiltenkte mottaker, vennligst kontakt avsender eller slett e-posten og makuler evt. utskrifter og/eller kopier av den.

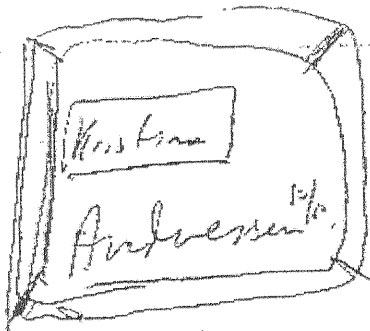
Fra: Bassengimport Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 24. juni 2008 03:12

Til: ottosen@advokatoslo.no

Emne:

Viser til gårsdagens epost. Jeg vil at mitt prosesskriv av 19. juni blir sendt inn til retten, evt at dere ser igjennom det før det blir gjort – og gir meg kommentarer før prosesskrivet av 19. juni blir sendt inn.. De sider som retten sendte tilbake til meg fra prosesskrivet av 14. april, er f.o.m. side 1 og t.o.m. side 109. Retten har også returnert 4 stk CD. Hele prosesskrivet av 14. april, og de 4 cdene ble også sendt til motpartens advokat den 14. april.. De 109 sidene og de 4 cdene skal ikke tas ut. Min begrunnelse for dette ligger i vedleggene jeg sendte i går.

BILAG 20 7

03
-22/6-

Oslo Tingrett
22.03.52.00

OSLO TINGRETT

DOM	
Avsagt:	22.06.2007
Saksnr.:	06-146514TVI-OTIR/02
Dommer:	Dommerfullmektig Aslak Førde m. alm. flm.
Saken gjelder:	Krav om erstatning - revisoransvar

Nils Even Pettersen

Advokat Håvard Ramstad

mot

Ernst & Young AS

Advokat Christian Bruuegaard

5-6

21 7,2

69

Det ble avsagt slik

d o m :

Saken gjelder krav om erstatning i forbindelse med utførelse av oppdrag som revisor.

Kort om sakens bakgrunn:

Saksøkeren Nils Even Petterson (heretter Petterson) hadde i flere år drevet virksomhet med import og salg av svømmebasseng med tilhørende utstyr. Petterson drev virksomheten gjennom enkeltmannsforetaket Bassengimport Petterson frem til årsskiftet 2002/2003. Etter det opplyste gikk virksomheten i perioden frem til dette med forholdsvis solide overskudd.

Den 1. oktober 2002 ble Bassengimport AS stiftet. Nils Even Petterson var eneaksjonær og enestyre i selskapet. Ernst & Young AS, ved Hans Olav Noraberg (heretter revisor) ble, etter å ha sendt villighetserklæring, registrert som selskapets revisor ved registrering i foretaksregisteret den 13. november 2002. Det var umiddelbart ikke noen aktivitet i selskapet, men Petterson vurderte om selskapet skulle kjøpe den virksomheten som han selv drev gjennom enkeltmannsforetaket Bassengimport Petterson. I den forbindelse hadde han blant en telefonsamtale med selskapets valgte revisor i november 2002, en samtale som ble tatt opp på lydband. Virksomheten i enkeltmannforetaket ble etter hvert besluttet solgt og med virkning fra 1. januar 2003. Overdragelsesavtalen ble inngått den 21. februar 2003, en avtale som etter det opplyste er utformet av advokat Erling Timm.

Etter gjennomgang av regnskapet i selskapet per 30. juni 2003 avholdt revisor et møte med selskapets styre og ledelse den 22. september 2003 hvor temaet blant annet var selskapets økonomiske stilling og forutsetninger for fortsatt drift. Dette møtet ble fulgt opp med brev fra revisor av 9. oktober 2003.

Den 24. november 2003 leverte Petterson inn oppbudsbeğjæring, og ved kjennelse datert 26. november 2003 ble det åpnet konkurs i selskapet. Statsautorisert revisor Tor Løvberg ble senere oppnevnt som boets revisor og han avgav rapport 8. november 2004.

Petterson tok ut søksmål mot Ernst & Young ved stevning datert 9. oktober 2006 med krav om erstatning oppad begrenset til 8 millioner kroner. Ernst & Young AS har rettidig tatt til motmæle i tilsvar datert 31. oktober 2006, og påstått seg frifunnet. Det er etter denne tid utvekslet ytterligere noen prosesskrift i saken. Petterson la i forbindelse med stevningen frem utskrift av lydbandopptaket av den tidligere nevnte telefonsamtalen mellom Petterson og revisor. Denne utskriften begjærte saksøkte avskjært som bevis. Ved beslutning 10. januar 2007 tok tingretten ikke til følge beğjæringen om avskjæring. Kort tid før hovedforhandlingen fratrådte saksøkers prosessfullmektig, advokat Dyb Ringstad. På denne bakgrunn, samt under henvisning til sykdom, beğjærte saksøker saken utsatt. Dette

22 7,3 70

motsatte saksøkte seg. Retten tok ikke begjæringen om utsettelse til følge, og hovedforhandling ble avholdt 5. og 6. juni 2007. Pettersen møtte med ny prosessfullmektig, advokat Håvard Ramstad. Pettersen avgav forklaring. Fra Ernst & Young AS møtte revisor Hans Olav Noraberg sammen med prosessfullmektig advokat Christian Brunsgaard. Noraberg avgav forklaring. Det ble for øvrig hørt tre vitner og foretatt slik dokumentasjon som fremgår av rettsboken. Under hovedforhandlingen frafalt for øvrig saksøkte sin anførsel om at erstatningskravet var foreldet.

Nils Even Pettersen har i hovedtrekk anført :

Saken må vurderes i lys av at Pettersen drev en virksomhet meget bra. Etter overdragelsen/ekspansjonen går dette veldig galt. En bakgrunn for omdannelsen er den telefonsamtalen som ble gjennomført, hvor Pettersen uomtvistelig fikk presentert sitt lave kunnskapsnivå overfor revisor. Pettersen fikk det klare inntrykk av at det var uten risiko å drive i aksjeselskaps form, i stedet er Pettersen nå blitt sittende igjen med et omfattende personlig ansvar og økonomisk tap etter konkursen.

Det gjøres gjeldende at revisor på flere punkter har opptrådt erstatningsbetingende, både i forhold til de ordinære revisorpliktene i loven, og også i henhold til en særlig avtale om rådgivning og oppfølging som han hadde inngått med revisor.

Som ansvarsgrunnlag for erstatningskravet vises det til revisorloven § 8-1 som gir uttrykk for det alminnelige profesjonsansvar. Dette er et strengt ansvar, og det stilles svært høye kvalitetskrav til revisors tjenesteytelse. Konkrete opplysninger om lavt kunnskapsnivå hos selskapets ledelse kan være egnet til å skjerpe aktsomhetskravet. Det er revisor som må ha tvilsrisikoen for de råd han gir.

Det gjøres gjeldende at revisor påtok seg å følge opp og ivareta Pettersens interesser i forbindelse med overdragelsen av virksomheten til aksjeselskapet, og at dette oppdraget er mangelfullt fulgt opp. Videre har revisor brukt det særlige oppdraget han påtok seg til fortløpende å kontrollere og rapportere de økonomiske forholdene i selskapet i 2003. For det tredje gjøres det gjeldende at revisors oppdrag er mangelfullt utført også i forhold til revisors plikter under den ordinære revisjon.

Det må legges til grunn at det er inngått en særskilt avtale om fortløpende kontroll av selskapet, særlig regnskapsføringen, samt plikt til umiddelbart å rapportere dette til Pettersen. Det vises til avsnitt 74 og 111 i utskrift fra telefonsamtalen. Basert på dette er det ikke tvilsomt at revisor har gitt et løfte om slik fortløpende kontroll og rapportering, og at det er inngått en bindende avtale.

Revisor burde, i lys av den særskilte avtalen, ha oppdagat flere forhold som han skulle rapportert til Pettersen, og som Pettersen kunne gjort noen grep i forhold til. For det første

23 7,4 71

har revisor oversett at det er en rekke fakturaer som er sendt i Pettersens navn personlig, men som hørte til firmaet og er ført i firmaets regnskap. Etter konkursen har kreditorene gått på Pettersen personlig for ubetalte fakturaer, dette er dokumentert. Dette kunne Pettersen ha ryddet opp hvis revisor hadde rapportert om dette tidligere. Den mangelfulle oppdagelsen av og rapporteringen av disse feilene er også brudd på de ordinære revisjonspliktene og således erstatningsbetingende også under det ordinære revisjonsoppdraget. Denne typen feil er et vanlig problem ved omdannelser til aksjeselskap, og revisor skulle i lys av hans aktsomhetsplikt og ansvar, vært særlig bevisst på å oppdage og rapportere om dette. Revisors gjennomgang av regnskapene skulle vært hyppigere gjennom vinteren og våren. Det er ikke tilstrekkelig med kun en halvårsrapport. Et bevis på at revisor ikke har gjort en god nok jobb, er at den løpende dialogen med selskapet ikke er gjort skriftlig. Det vises videre til at revisjonssalæret er betydelig. Dette tilsier at kvalitet på den kontrollen som er utført ikke har vært god nok.

Det må anses dokumentert at Pettersen etter konkursen sitter igjen med et garantiansvar for solgte bassenger som er inntaktsført i selskapet. Det vises til den skjønsmessige beregningen av hva dette vil utgjøre som økonomisk tap. Bakgrunnen for tapet er at selgerne har inngått avtale i Pettersens navn personlig. Det anføres at revisor skulle ha oppdaget dette ved kontroll av selskapet, slik at han kunne rapportert om dette til Pettersen, som kunne ryddet opp i misforståelsen. Den manglende oppdagelsen av dette er erstatningsbetingende både i forhold til den særlige avtalen om løpende kontroll av selskapet og rapportering, samt et brudd på revisors ordinære plikter etter loven. Retten kan for øvrig ikke legge til grunn at Pettersen kjente til disse feilene selv. De fremlagte generalforsamlingsprotokollene er proforma og utført etter konkursen.

Revisor har opptrådt erstatningsbetingende gjennom sin manglende rådgivning og kontroll i forbindelse med inngåelse av og gjennomføring av overdragsavtalen. Revisor har påtatt seg et slikt oppdrag, tatt seg betalt for dette, og står derfor ansvarlig for avtalen. Revisor har ikke sørget for å ivareta Pettersens interesse i et retten til kunderegisteret ble værende igjen også i enkeltmannsforetaket. Slik avtalen er utført er denne solgt til aksjeselskapet, og etter konkursen har Pettersen mistet tilgangen til registeret, hvilket påfører han et økonomisk tap i form av manglende salg. Det vises til den skjønsmessige beregningen for dette. Det vises videre til avsnitt 37 i telefonsamtalen hvor det klart fremgår at Pettersen ønsker å fortsette sitt enkeltmannsforetak med salg til bassengkunder, og da var han avhengig av kundelistene. Det er i lys av det revisor kjente til av Pettersens planer uaktsomt at han ikke sikret dette gjennom den utførte avtalen. Dette er brudd på den kontrollplikten han påtok seg.

Revisor har videre opptrådt erstatningsbetingende ved å beregne goodwillen i selskapet vesentlig feil. Det var ikke grunnlag for å gjøre det fradraget som ble gjort i goodwillen, og korrekt goodwill skulle vært satt til 1,7 millioner kroner. Det vises til revisor Larsens forklaring. Ved den feilaktige goodwillfastsettelsen har Pettersen lidd et stort personlig tap i

24 7,5

72

form at kjøpesummen ble satt for lavt. En høyere kjøpesum kunne kommet Pettersen til gode, og dette tapet må ses i sammenheng med at konkursen ville blitt unngått dersom revisor hadde gjort sin kontrollplikt ordentlig. Pettersen kunne da foretatt noen grep tidligere. Faktum er at revisor ikke så at egenkapitalen var tapt allerede ved nyttår, dette selv om de var kjent med utgiftene til seg selv og til konsulent Tom Hansen. Det vises til boretvisors rapport om dette. Derom den tapte egenkapitalen hadde vært meddelt Pettersen da, ville konkursen blitt unngått.

Det foreligger årsalossammenheng mellom de erstatningsbetingende handlinger og det økonomiske tæpet som er oppstått. Hvis revisor hadde utført sine oppdrag som avtalt ville ikke tapet oppstått, og revisors handlinger er et nødvendig og tilstrekkelig bidrag til det tap som har oppstått, idet en konkurs sannsynligvis ville blitt unngått dersom revisor hadde gjort det han skulle. Hvis revisor hadde utført sin rolle slik han skulle, kunne Pettersen unngått de tap som har oppstått gjennom å rydde opp i interne feil med kontrakter/fakturaer/kundelister, foretatt nødbemanning, sørget for sikt omsetning eller inngått akkordløsninger. Det var for sent da revisor gav sin rapport om selskapet i oktober 2003.

Konsekvensen av konkursen er at Pettersen har fått en tapt kredittverdighet. Dette har påført ham et tap, og det vises til den skjønsmessige beregningen av dette. Videre har konkursen påført ham et tap gjennom at han ikke lenger kan nyte godt av provisjonsavtalen med GE Kapital, og dette må det skjønsmessig utmåles erstatning for. Han har videre hatt utgifter til konsulenter for å rydde opp i situasjonen, og han har også hatt kostnader til rettsaker han har måttet gjennomføre for å rydde opp. Dette har han krav på å få erstatet av revisor.

Nils Even Pettersen har nedlagt slik påstand:

1. Ernst & Young AS ved styrets leder dommes til å betale til Nils Even Pettersen en erstatning begrenset oppad til 3 millioner kroner.
2. Ernst & Young AS ved styrets leder dommes til å betale til Nils Even Pettersen sakens omkostninger med tillegg av lovens forsinkelsesrenter regnet fra oppfyllelsesfristen til betaling skjer.

25 7,6

Ernst & Young har i hovedtrekk anført

Revisor har påtatt et ordinært revisjonsoppdrag. Det vises til at revisor avgav en ordinær villighetserklæring ved stiftelsen av selskapet. Det eneste særskilte man har påtatt seg er å følge opp regnskapsfører ved første anledning under den ordinære revisjonen, og dette ble gjort. For å gjøre dette valgte man å påbegynne den ordinære revisjonen noe tidligere enn vanlig, men det materialet som ble fremlagt for revisor etter første kvartal var så svakt, at → revisor sørget for at regnskapsfører Turid Larsen ble byttet ut, slik at Inger Bodin kom på banen. Det eneste som ble fremlagt var en råbalanse, og det var ikke gjort noen form for varoppstilling. På denne bakgrunn ble det besluttet å vente med en fullstendig perioderevisjon til 30. juni 2003. Dette ble gjennomført, og revisor avdekket en rekke forhold som ledelsen i selskapet ble orientert om både gjennom møte og gjennom skriftlige rapporter. På en nøktern, men alarmerende, måte orienteres ledelsen både om de problemer det er med sammenblanding i selskapet, og at selskapet er i ferd med å gå over ende. Dette er den riktige måten å løse et revisjonsoppdrag på.

Revisor har ikke påtatt seg noen særskilte oppdrag utover dette. Telefonsamtalen i november 2002 innebærer ikke at man har påtatt seg et oppdrag med løpende kontroll av selskapets økonomi med påfølgende rapportering. Motparten bygger dette på en svært selektiv lesning av samtalen. Revisor har ikke på noen måte tatt over daglig leder eller styrets ansvar etter aksjeloven.

De økonomiske tapene som det er fremmet krav er bare i svært begrenset grad dokumentert, og disse skyldes uansett all i hovedsak konkursen i selskapet. Denne konkursen kan ikke på noen måte tilskrives revisors handlinger eller eventuelle manglende handlinger. Det vises til rapporten til boretvisor om hva som er årsaken til konkursen.

Det bestrides ikke at revisor er underlagt et meget strengt profesjonsansvar. Ansvarer må likevel ses i lys av styret og ledelsens primære ansvar for å sørge for en forsvarlig økonomiforvaltning, se Rt. 2003 s. 696.

Når det gjelder ansvar for tap av kunderegister hadde ikke revisor noen særlig oppdrag for å ivareta interessene til Pettersen personlig. Revisor hadde oppdrag for aksjeselskapet. Uansett tydet den informasjonen som Pettersen gav i samtalen på at han ikke trengte noe kunderegister, han skulle bare selge til aksjeselskapet.

Når det gjelder goodwill har revisor gjort den bekreftelsejobben aksjeloven pålegger revisor. Han har ikke selv foretatt noen beregning av goodwillverdien, men har kun kontrollert at denne ikke er satt for høyt. Dette er en betydelig jobb, og denne er utført uten at det er grunnlag for kritikk. Revisor skal ivareta selskapets interesser, ikke Pettersen personlig. Det er ikke sannsynliggjort at goodwillverdien var satt for lavt. Vitnet Larsen mente ikke dette. →

26 7.7

29 Det er ikke grunnlag for å si at egenkapitalen var tapt per 31.12.2002, og at det var erstatningsbetingende at revisor ikke opplyste om dette. De kostnadene det var tale om, var stiftelsesomkostninger som skulle aktiveres. Uansett bygget næringsoppgaven/ selvangivelsen på opplysninger fra selskapet selv. At en opplysning om dette ved nyttår ville ledet til umiddelbart oppbud savner også enhver troverdighet når selskapet hadde budsjettert med et betydelig overskudd.

Når det gjelder tapene som skyldes sammenblanding har revisor opplyst om denne da han ble klar over dette. Det er ikke kritikkverdig at dette ikke ble oppdaget før. Uansett må Pettersen ha vært godt kjent med at det både ble solgt bassenger i hans navn, og at fakturaer ble sendt inn i hans navn. Han var således klart nærmest til å sørge for at dette ble rettet opp i, slik at han i dag ikke hadde sittet igjen med både garantiansvar og fakturaer som egentlig tilhørte firmaet.

Når det gjelder følgeskadene er disse rene påstander. Tapene er ikke dokumentert eller begrunnet. Uansett skyldes tapene alene konkursen, og denne kan som nevnt ikke revisor lastes for.

Ernst & Young har nedlagt slik påstand:

1. Ernst & Young AS friettes.
2. Ernst & Young AS tilkjennes saksomkostninger.

Rettenes bemerkninger:

Innledning:

Retten skal ta stilling til om revisor har handlet erstatningsbetingende ved utførelsen av oppdraget som revisor for Bassengimport AS, og derigjennom påført Pettersen et økonomisk tap. Det er uomtvistet at det rettslige grunnlaget for ansvar er revisorloven § 8-1. Bestemmelsen pålegger ansvar både ved forsettlig og uaktsom skadeforvoldelse. Revisjonsselskapet, i dette tilfelle saksøkte Ernst & Young AS, er ansvarlig i samme utstrekning som den revisoren som har utført oppdraget. Det er videre uomtvistet at bestemmelsen gir uttrykk for et alminnelig profesjonsansvar, hvoretter det stilles strenge krav til forsvarligheten av de revisjonsbehandlinger revisor gjør. Det er heller ikke uomtvistet at ansvaret for revisor må vurderes i lys av det primære ansvaret den daglige ledelse og styret i et aksjeselskap har med hensyn til selskapets økonomiforvaltning.

For å bedømme utførelsen av oppdraget er det nødvendig å fastlegge oppdragets nærmere innhold. I foreliggende sak er partene uenige om revisor har påtatt seg noe mer enn å være selskapets ordinære revisor, med de plikter og det ansvar som følger i den forbindelse, jf.

revisorloven § 5-1 flg. Retten har ikke funnet det sannsynliggjort at noen slik særskilt avtale er inngått. Oppdraget som ordinær revisor påtok revisor seg ved innsendelse av villighetserklæring ved stiftelse og registrering av Bassengimport AS. Det er ikke inngått noen skriftlig avtale om oppdrag utover ordinær revisjon, men Pettersen påberoper seg den ovennevnte telefonsamtalen i november 2002 som grunnlag for en slik overenskomst. Det er særlig anført at revisor etter nærmere avtale skulle foreta en fortløpende kontroll av selskapets regnskaper/økonomi, samt rapportere i den forbindelse. Retten bemerker at det oppdraget saksøker hevder er avtalt, vil innebære at revisor ett stykke på vei har påtatt seg ansvarsoppgaver som etter aksjeloven ligger til styret og den daglige ledelse. Det har etter rettens syn klart fornuddningen mot seg at en revisor ville påtatt seg et oppdrag av denne karakter og omfang. Retten kan heller ikke se at telefonsamtalene mellom Norberg og Pettersen kan begrunne at det er inngått et slikt oppdrag. Samtalen preges gjennomgående av at revisor gir adekvate svar på de spørsmål Pettersen stiller. Retten bemerker ellers at revisor ved flere anledninger i samtalen påpeker viktigheten av intern økonomirapportering i et aksjeselskap, og dette må forstås som en klar oppfordring til Pettersen, som enestyre i selskapet, om å sørge for dette. Lest samtalen i sammenheng, herunder det påberopte avsnitt 111, er det for retten klart at revisor ikke på noe tidspunkt har gitt dispositivt uttrykk for at han ville påta seg jobben med intern økonomirapportering i selskapet. Retten kan heller ikke se at revisor har gitt dispositivt uttrykk for at han ville følge opp økonomien og regnskapet på en slik måte at det var han, og ikke den selskapets ledelse, som fortløpende skulle vurdere og kontrollere selskapets økonomiforvaltning. Slik retten leser avsnitt 74, i den sammenheng uttalelsene kommer, gir ikke revisor uttrykk for annet enn at sviktende regnskapsførsel vil bli oppdaget gjennom "våre kontrollør", noe som etter rettens syn må forstås som de kontrollene revisor skal gjennomføre i forbindelse med sin ordinære revisjon av selskapet.

Etter dette legger retten til grunn at det revisor har påtatt seg er et ordinær revisjonsoppdrag. Det er heller ikke grunnlag for å slutte at revisor har påtatt seg noe særskilt oppdrag for Pettersen personlig ved inngåelsen av avtalen om overdragelse. Dette kommer retten noe tilbake til under drøftelsen av de krav hvor dette er anført.

Selv om retten ikke kan se at den ovennevnte telefonsamtalen danner grunnlag for en bindende avtale om oppdrag utover ordinær revisjon, må revisors utførelse av oppdraget ses i lys av det som Pettersen gir uttrykk for i forhold til selskapets behov for og ønsker om revisjonshandlinger. Dette vil være av betydning ved bedømmelsen av om de revisjonshandlinger som revisor har valgt er forsvarlig.

Retten velger i det følgende å drøfte de enkelte erstatningsposter særskilt, både med hensyn til om økonomisk tap er dokumentert, og om det foreligger erstatningsbeløgende handlinger fra revisor som kan settes i tilstrekkelig sammenheng med et slikt eventuelt tap.

Tap av kunderegister:

Det må legges til grunn at Pettersen etter konkursen ikke har hatt rett til det kunderegisteret som ble overdratt til Bassengimport AS ved selskapsomdannelsen. Idet Pettersen fortsatt driver med salg i bassengbransjen er det sannsynlig at dette medfører en økonomisk ulempe for ham. Beregningen av tapet på 2 millioner kroner er i liten grad forklart, og ikke i noen grad dokumentert. Retten finner det ikke nødvendig å ta stilling til størrelsen på et slikt eventuelt tap, idet det uansett ikke er sannsynliggjort erstatningsbetingende handlinger som står i tilstrekkelig sammenheng med dette tapet. Det er ikke sannsynliggjort at revisor hadde påtatt seg oppdrag med å ivareta Pettersens personlige interesser ved inngåelsen av overdragelsesaftalen. Revisor har ikke utarbeidet avtalen. Hans befattning med denne avtalen var begrenset til å kontrollere og bekrefte at kjøpesummen sto i rimelig samvar med de verdier selskapet skulle motta, jf. aksjeloven 3-8 annet ledd. Denne regelen er gitt særlig av hensyn til selskapet og dets kreditorer. Det har etter rettens syn formodningen mot seg at revisor samtidig har påtatt seg å sikre Pettersens personlig interesser, interesser som etter omstendighetene kan være i strid med selskapets. Etter rettens syn var det således Pettersen selv, eller andre som var hans personlige rådgivere, som var nærmest til å sikre at Pettersen ikke mistet sin tilgang til kunderegisteret ved inngåelsen av overdragelsesaftalen. Revisor har ikke opptrådt erstatningsbetingende, og vilkårene for erstatning for dette kravet er ikke oppfylt.

Tap som følge av feilvurdering av goodwill:

Heller ikke dette kravet kan føre frem. Retten har vanskelig for å se på hvilken måte denne eventuelle feilen har medført et adekvat og påregnelig tap på Pettersens personlig hånd, men heller ikke dette er nødvendig å forfølge ytterligere, idet det ikke foreligger noen erstatningsbetingende handling på revisors side som står i sammenheng med et slikt tap. Retten viser til det som er nevnt ovenfor om hva som var revisors ansvar ved inngåelsen av avtalen mellom Pettersen og selskapet, og bemerker at revisor ikke selv har foretatt beregningen på 400 000 kroner, men kun bekreftet at vederlaget under en slik forutsetning er rimelig, jf. aksjeloven § 3-8 annet ledd. Det er ikke sannsynliggjort at det var Tom Hansen oversendte, eller at 400 000 kroner var en for lav goodwillfastsettelse. Det vises til at saksøkerens hovedvitne ikke gav noen konkret vurdering av hva som var riktig goodwill i selskapet, eller konkret gav uttrykk for at 400 000 kroner var en for lav fastsettelse.

Tap som følge av feilfakturerings:

Dette tapet har sammenheng med at det var en sammenblanding av selskaper under driften i aksjeselskapet. Selskapet mottok og bokførte en rekke fakturaer hvor selskapet ikke var adressat, men hvor fakturaen led på Pettersens personlige selskap. Sammenblandingen må ha oppstått fordi leverandørene ikke i tilstrekkelig grad var blitt forhåndsorientert om skifte av selskapsform og selskapsnavn, og hvor denne misforståelsen heller ikke løpende ble oppklart ved innsendelse av fakturaer i feil navn. Det vises til berevisors rapport hvor det

28

7,10

77

framgår at det av den grunn ikke skal ses bort fra at Pettersen i dag sitter igjen med betalingsforpliktelse for krav som i realiteten skulle vært fremmet overfor konkursboet. Det legges således til grunn at Pettersen av denne grunn er påført et økonomisk tap. Når det gjelder tapets størrelse er det vanskelig å se av den fremlagte dokumentasjonen at samtlige av de der nevnte krav har sammenheng med leveranser til Bassengimport AS, og → ikke er krav som korrekt er knyttet til Pettersen personlig. Dette er det likevel ikke nødvendig å ta uttrykkelig stilling til, idet det ikke er sannsynliggjort at det foreligger erstatningsbetingende forhold på revisors side som kan settes i tilstrekkelig sammenheng med dette kravet.

Den grunnleggende og hovedsaklige årsaken til dette tapet er den manglende orienteringen til leverandører om omdannelsen til aksjeselskap. Dette er et ikke uvanlig fenomen ved slike omdannelser. Det er likevel ikke tvilsomt at ansvaret for å sørge for denne orienteringen ligger hos selskapets ledelse, eventuelt etter anmodning fra selskapets regnskapsfører som er blant de første til å oppdage denne sammenblandingen med hensyn til fakturaer. Selskapets ledelse har således sviktet med hensyn til dette ved omdannelsen.

Det kan likevel forventes at revisor også vil oppdage dette ved sin regnskapsgjennomgang i forbindelse med revisjonen av selskapet. Etter rettens syn har revisor i foreliggende sak gitt tilbakemelding så fort han oppdaget problemet ved sin gjennomgang av regnskapet per 30.06.03. Det vises til at problemet med sammenblanding av selskapets og Pettersen → økonomi var et tema både på møtet den 22. september 2003 og i rapporten datert 9. oktober 2003. Selv om rapporten har fokus på en annen del av problemet med sammenblanding, finner ikke retten grunn til å trekke i tvil revisors opplysninger om at også problemet med → sammenblandingen med hensyn til fakturaer/kontrakter ble kommunisert til selskapets ledelse i denne forbindelsen. I tillegg er det grunn til å tro at Pettersen selv var mer klar over denne sammenblandingen enn han hevder. Retten viser blant annet til det han skriver i → → → sitt brev til berevisor om at han forsøkte å hindre at daglig leder og regnskapsfører aksepterte fakturaer i andre navn enn Bassengimport AS. At Pettersen ikke forsto alvoret i og mulige konsekvenser av denne sammenblandingen må han selv være nærmest til å ta ansvaret for, og ikke selskapets revisor.

Retten kan heller ikke se at det var erstatningsbetingende at revisor ikke oppdaget og rapporterte om sammenblandingen tidligere. Revisor har etter rettens syn gjennomført sin revisjon adekvat i forhold til sine plikter etter loven og de forventninger selskapet hadde, særlig vurdert i lys av telefonsamtalen i november 2002 hvor selskapets ledelse hadde kommunisert usikkerhet med hensyn til regnskapsførerenes kvalitet. Retten legger til grunn at det av denne grunn ble foretatt å få til en regnskapsgjennomgang allerede per første kvartal, noe som fremstår som fornuftig. Retten legger til grunn som forklart av Noraberg at gjennomgangen imidlertid ikke ble gjennomført som planlagt, idet det materialet som ble fremlagt for revisor var så mangelfullt at en gjennomgang ikke ville være formålstjenlig før selskapet selv hadde ryddet ytterligere opp. Dette kan ikke bebreides

revisor. Retten bemerker at revisor gjennom dette fikk bekreftet selskapets mistanker med hensyn til regnskapsførerenes kvalitet, og at revisor på denne bakgrunn anmodet selskapet om å skaffe seg ny regnskapsfører, og det er ikke bestridt at ny regnskapsfører kom inn i selskapet våren 2003. Retten finner også grunn til å peke på at revisors utførelse av oppdraget med hensyn til kontrollens hyppighet og omfang ikke har vært gjenstand for kritikk fra borevisor, og retten peker også på at heller ikke Pettersen selv har hatt bemerkninger til kvaliteten på revisors kontroll av regnskapet i sine bemerkninger til borevisors rapport. Revisor kan etter dette ikke holdes ansvarlig for dette tapet.

Tap som følge av garantiansvar:

Det legges til grunn at en rekke bassengsalg foretatt av selskapet og bokført i selskapet, er gjennomført i Pettersens navn personlig, hvilket innebærer at kundene av disse bassengene vil rette eventuelt garantiansvar/mangelsansvar direkte mot Pettersen. Dette vil kunne utgjøre en økonomisk utslipp for Pettersen. Retten finner ikke grunn til å drøfte den skjønsmessige berægningen av dette tapet, idet det ikke foreligger erstatningsbetingende handlinger på revisors side som kan settes i tilstrekkelig sammenheng med tapet. Også her er det selskapets ledelse som i hovedsak har sviktet og det er denne svikten som er hovedårsaken til at denne situasjonen har oppstått. Selskapets ledelse har ikke i tilstrekkelig grad sørget for at alle bassengsalg etter omdømmelsen ble gjort i Bassengimport AS sitt navn. Pettersen foretok attpå til selv en rekke salg i eget navn, uten at dette fikk ham til å reagere, angivelig fordi han ikke skjønte konsekvensen av dette. Dette er han etter rettens syn nærmest til å bære ansvaret for selv. Også denne situasjonen er oppstått på grunn av den sammenblandingen i selskapet som revisor påpekte etter sin første reelle gjennomgang av regnskapet, og retten kan ikke se at det er erstatningsbetingende at revisor ikke på et tidligere tidspunkt har oppklart de problemene slik sammenblanding medfører. Retten finner det tilstrekkelig å vise til drøftelsen under ovennevnte tapapost, idet den er dekkende her. Revisor kan således ikke heller ikke holdes ansvarlig for dette tapet.

Tap som følge av følgeskader:

Disse tapene er mangelfullt dokumentert, og retten finner at disse tapene uansett ikke kan settes i sammenheng med erstatningsbetingende handlinger på revisors side. Samtlige av disse anførte tapene er i all hovedsak en følge av at Bassengimport AS, med Pettersen som eneaksjonær og styrelleder, gikk konkurs. Konkursen kan etter rettens syn ikke på noen måte settes i sammenheng med revisors utførelse av sitt revisjonsoppdrag. Om årsaken til konkursen skriver borevisor følgende:

"Årsaken til konkursen er, etter min mening, hovedsakelig manglende lønnsomhet som følge av svak økonomisk styring og kostnadskontroll. Dessuten er bruttofortjenesten i perioden september/oktober 2003 så lav at dette antas å skyldes uregelmessigheter i en eller annen form".

Revisor kan etter rettens syn ikke holdes ansvarlig for den manglende lønnsomheten i selskapet, og som igjen skyldes svak økonomisk styring og kostnadskontroll i selskapet.

3

7.12

79

Dette er forhold som selskapets ledelse må ta fullt ut ansvaret for. Retten bemerker også at Pettersen selv, i sine bemerkninger til boretvisors rapport, ikke har nevnt at revisor også er ansvarlig for konkursen. Revisor har påpekt selskapets økonomiske stilling på en adekvat måte ved sin delrevisjon, og kan etter rettens syn ikke kritiseres for ikke å ha oppdaget og rapportert om dette tidligere. Retten viser til drøftelsen om dette under tapspostene ovenfor.

→ Det kan heller ikke føre til medansvar for konkursen at revisor ikke nevnte at egenkapitalen var tapt per 31.12.02, slik som anført i boretvisors rapport. For det første er det usikkert om dette er en riktig regnskapsmessig betraktning, og under enhver omstendighet er det utenkelig at en opplysning om dette fra revisor ville ført til at selskapet ville blitt avvirket umiddelbart, slik Pettersen hevder. Aktiviteten i selskapet var ikke planlagt påbegynt før 01.01.03 med et solid budsjettert overskudd. I et slikt lys vil størrelsen på egenkapitalen før omsetningen komme i gang spille mindre rolle. Etter dette kan ikke revisor holdes ansvarlig for disse følgeskadene.

Det er etter dette ikke grunnlag for å holde revisor ansvarlig for noen av de krav som er fremmet i saken. Ernst & Young AS må således bli å frifinne i sin helhet.

Saksomkostninger:

Pettersen har tapt saken fullstendig, og plikter å erstatte motpartens omkostninger med saken, jf. tvml. § 172 første ledd. Retten har vurdert unntakene i bestemmelseens annet ledd, men har ikke funnet noen av disse anvendelige. Ernst & Young AS har fremmet et omkostningskrav på 81 250 kroner, som er salær inklusive merverdiavgift. Det er ikke fremkommet innvendinger mot kravet fra motparten som har fremmet et tilsvarende salærkrav. Retten tar kravet til følge som rimelig og nødvendig, med den justering at kravet om å få erstattet merverdiavgiften ikke tas til følge. Ernst & Young AS driver merverdiavgiftspliktig virksomhet og er registrert i merverdiavgiftsmanntallet. Ernst & Young AS har således fradragrett for merverdiavgiften av salæret. Etter sikker rett skal merverdiavgiften da ikke tilkjennes som en del av saksomkostningene. Problemstillingen er forelagt for Ernst & Youngs prosessfullmektig per telefon, og denne har sagt seg enig i at merverdiavgiften ikke skal dekkes. Omkostningsansvaret settes etter dette til 65 000 kroner.

3) 104. 7,13 80

Domsslutning:

1. Ernst & Young AS frifinnes.
2. Nils Even Petterson dømmes til innen 2 - to - uker etter dommens forkynnelse å betale saksmkostninger til Ernst & Young AS med 65 000 - sekstifemtusen - kroner.

* * * * *

Retten hevet

Aslak Førde

Dommen forkynnes for partene ved prosessfullmektigene. Dommen kan påankes til lagmannsretten. Anken må erklæres direkte for tingretten innen 1 - en - måned fra dommen er forkynt.

Ankeerklæringen må være underskrevet eller medunderskrevet av en advokat. Den ankende part kan også henvende seg til rettens kontor og får ankeerklæringen nedtegnet og undertegnet der.

Samtidig med ankeerklæringen må den ankende part innbetale ankegebyr, som er 24 ganger rettsgebyret. Dersom hovedforhandlingen varer mer enn en dag, påløper ytterligere gebyr. Dersom anken gjelder en formuesverdi under 50 000 kroner, kan den ikke fremnes uten samtykke fra lagmannsretten. Søkrad om samtykke må i slike tilfeller innsendes samtidig med ankeerklæringen.

Kopi

1. Fleisje
kannulant

Thomas Ottosen

Fra: Thomas Ottosen [ottosen@advokatoslo.no]

Sendt: 24. juni 2008 14:41

Til: Bassengimport Pettersen

Emne: Prosesskriv av 19. juni

Jeg viser til Deres e-post fra i dag, hvor det opplyses at De ønsker å sende inn prosesskriv fra 19. juni.

Etter å ha lest igjennom dokumentet må jeg på det sterkeste fraråde deg å sende inn prosesskrivet. Det må bemerkes at mye av det De har skrevet er bra, men at slike karakteristikk av dommere og advokater som oftest vil virke mot sin hensikt, selv om det i enkelte tilfeller kan være berettiget.

Undertegnede har som nevnt i forrige e-post fra i dag, sendt lagmannsretten en forespørsel om fristutsettelse etter tvml. § 375, samt en forespørsel om utsettelse av hovedforhandlingen. I den forbindelse er det viktig at De lar oss få mulighet til å sette oss inn i saken og i samarbeid med deg, gjøre et grundig forarbeid før vi sender inn prosesskriv til retten, samt legger opp føringer mv. for den videre saksgang.

Dersom de allikevel skulle ønske å sende inn ditt prosesskriv, så må jeg råde Dem til å fjerne de nevnte karakteristikk av dommere og advokater. Videre vil jeg som nevnt i forrige e-post påminne deg om å begrense bruk av bevis/ til det som er nødvendig. Generelt vil det virke mot sin hensikt å bruke tid på forhold som motparten ikke bestrider.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Hammervoll & Co DA

Thomas Ottosen
advokatfullmektig

Ansvarlig advokat: John M. Hammervoll

Holbergs gate 19
0166 Oslo
Telefon 22 94 40 00
Telefaks 22 94 40 01
24-timers vakttelefon 99 33 50 50

Innholdet i denne e-post er kun for adressatens/adressatenes bruk. Meddelelsen kan inneholde konfidensiell informasjon og informasjon som ihht. gjeldende lovgivning er underlagt taushetsplikt. Andre enn den som var tiltenkt denne-posten har ikke adgang til å lese eller videreformidle innholdet i denne e-posten. Dersom De ikke er den tiltenkte mottaker, vennligst kontakt avsender eller slett e-posten og makuler evt. utskrifter og/eller kopier av den.

Fra: Bassengimport Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 24. juni 2008 03:12

Til: ottosen@advokatoslo.no

Emne:

Viser til gårsdagens epost. Jeg vil at mitt prosesskriv av 19. juni blir sendt inn til retten, evt at dere ser igjennom det før det blir gjort – og gir meg kommentarer før prosesskrivet av 19. juni blir sendt inn.. De sider som retten sendte tilbake til meg fra prosesskrivet av 14. april, er f.o.m. side 1 og t.o.m. side 109. Retten har også returnert 4 stk CD. Hele prosesskrivet av 14. april, og de 4 cdene ble også sendt til motpartens advokat den 14. april.. De 109 sidene og de 4 cdene skal ikke tas ut. Min begrunnelse for dette ligger i vedleggene jeg sendte i går.

87

013

8,2

S Hege Nilsson
F Anild Kjerschow

PROSESSKRIFT

TIL

BORGARTING LAG MANNSSRETT

Oslo, 19. juni 2008-06-19

Sak nr: 07 - 136701ASI-BORG/03

Ankende part: Nils Even Pettersen
Postboks 1783 Stoa
4858 Arendal

Prosessfullmektig: Egen

Ankemotpart: Ernst & Young AS
w/ styrets leder
Postboks 20 Oslo Atrium
0051 Oslo

Prosessfullmektig: Thommesen Krefling Greve Lund AS Advokatfirma
w/ advokat Christian Bruusgaard
Postboks 1484 Vikå
0016 Oslo

* * *

Undernevnte prosesskriv har blitt skrevet om natten, når jeg ikke jobber febrilsk for å få penger til advokat. Det er noe av grunnen til at hjernen ikke klarer å arbeide bedre (skrivefeil, konsentrasjonsvansker, m.m.). Det blir lite søvn og hardt press, men jeg gir ikke opp uansett.

Prosesskrivet til Bruusgård av 19. mai 2008 kom fram til meg først i begynnelsen av juni. Dette pga. feilen Bruusgård har gjort når han ikke har notert seg det som står på første side av mitt prosesskriv av 14. april 2008, der det heter:

"Ankende Part

Nils Even Pettersen

Ny adresse: Postboks 1783 Stoa, 4858 Arendal "

Jeg er av den oppfatning at advokaten til Ernst & Young, Bruusgård, burde svare på spørsmålene stilt i samtalen jeg hadde med han for kort tid siden. Bruusgård har i tillegg sagt til meg ved flere anledninger at "denne saken taper du, du kan like godt gi deg" og "du kan ikke saksøke Ernst & Young. Jeg mener dette er dårlig advokat-skikk og mer egnet som psykisk nedbryting av motstanderen". En konsulent kalte dette en terrorhandling. Jeg ber om rettens tillatelse til å gjengi noe av samtalene jeg har hatt med Bruusgård i den senere tid.. Dette pga at han tillater seg å si at jeg nå må ta sikte på å gå personlig konkurs. Hele min energi og all min tid, hele min millionarv, min helse (ble 80 % uføretrygdet i 2006) og mitt ekteskap har jeg brukt på å sette fokus på at regnskapsførere og revisorer må levere skriftlig oppdragsbekreftelse ved oppdragets begynnelse. Jeg vil kalle inn min kone (som har flyttet fra meg) og min venninde, Else Jensen, samt min kollega Erik Sørensen som vitne (n.fl. - se punkt 24 til 30 på de neste sider)

God revisjonsskikk og hensyntagen til oppdragsgivers lave kunnskapsnivå er essensielt i min sak mot Ernst & Young revisjonsselskap.. Kanskje det aller viktigste i min sak er ,har sterke paralleller til tidligere sak beskrevet i tidligere høyesterettsdom i erstatningssak mot revisorselskap for påstått uforsvarlig forhold., HR 2001-00565-286 (66-2002). Her heter det blant annet på side 4 i avsnitt : "Det er grunnleggende for den ansvarsordningsom blir etablert når et aksjeselskap stiftes, at den enkelte aksjonær ikke får noe personlig ansvar for selskapets forpliktelser. Selskapskreditorene er henvist til å søke dekning i selskapets egne aktiva. Særlig i en startfase vil de aktiva som skriver seg fra den aksjekapital de har skutt inn, kunne spille en vesentlig rolle."

Jeg vil også be om at retten avviser som bevis tidligere rettsavgjørelser som Bruusgård viser til , hvor jeg står som saksøker.. Dette har ingen relevans til saken, da jeg har anket disse sakene enten til lagmannsretten eller Høyesterett. I tillegg vurderer jeg sterkt å rapportere dommerne inn for dommerklagenemda (?) (pga-bevisene ikke holder mål).Når det gjelder utpressingssaken mot Wenche Hovstad, så vil den få en ny vending når forlikrådet i Arendal blir saksøkt for å ha villedet meg mht. hvilken frist jeg skulle få til å saksøke dette advokatfirma. Jeg regner med å droppe alle saker hvis jeg blir fornøyd med utfallet av saken mot Ernst & Young revisjonsfirma. De var jo disse som hadde lovet å passe på for meg og de har plukket ut mange av nøkkelpersonene i mitt firma og gitt meg mye rådgivings"tjenester".

Jeg har den 10. juni snakket med Bruusgaard, (beklager jeg har stavet navnet feil i resten av dette prosesskriv) som indikerer for meg at det er ok at jeg sender inn ankene til lagmannsrett og høyesterett på tidligere rettsavgjørelser. Når det gjelder de forpliktelsene jeg har fått etter sak mot Wenche Hovstad (utpressing fra Hovstad og hennes advokat), så vil jeg snart også kunne sende inn stevningen mot Arendal Forlikråd da de har inntrømmet å ha gjort feil som resulterte i at jeg ble avskåret fra å saksøke min daværende advokat Timm i firma Hald & Dalane. Jeg mener Timm er ansvarlig for at jeg personlig måtte betale en utpressingssum på ca. kr 100.000 etter et 6 ukers ansettelsesforhold). Dersom dette ikke fører fram, så vil jeg begjære gjenåpning av denne og evt andre saker, da nye bevis har kommet fram etter gjennomgåelse av lydbandopptak av forklaringene i Ting og lagmannsretter.

Når det gjelder nye bevis, vil jeg fremlegge rapport fra en rekke revisorfirmaer i Norge, hva angår oppdragsbekreftelse og hvilken reaksjon / oppfølging som burde være minimumskravet etter at de får all informasjonen som ble gitt i lydbåndopptak av november 2002. I tillegg mener jeg det er av interesse at også utenlandske øyne får vurdere denne saken.

Når jeg klarer å legge penger på bordet til en ny advokat (en gang mellom 20. juni og 10 juli), så regner jeg med at den nye advokaten vil gjøre en bedre innsats enn advokatene jeg brukte mot Hovstad og Ernst & Young. Jeg har blitt informert at begge disse har begynt in nytt yrke. Også dommeren i saken mot Vimme har sluttet som dommer. Jeg mener hun ikke egnert seg dommer, og hun vil derfor bli innklaget til dommerklagenemda. Dette vil også gjelde dommeren i tingrettsaken mot Ernst & Young. Han har kommet med utrolige uttalelser som vil bli belyst dersom jeg blir presset tilstrekkelig.

Kommentarer til Bruusgårds forsøk på å avskjære mine bevis:

1. Rolf Larsen var vitne for tingretten. Larsen var nervøs og i dårlig form denne dagen, og han vil kunne forklare seg bedre ved senere anledninger. Jeg har snakket med Larsen i over 30 timer og han har gitt et utall grunner til hvorfor Ernst & Young må være erstatningspliktig. Dersom jeg frykter Larsen ikke takler presset å være vitne, vil jeg sitere han på det han har sagt om Ernst & Young. Larsen har også flere års erfaring med Ernst & Young. Larsen vil måtte gjennomgå faktarapporten han har skrevet og han må begrunne summen på 7.9 millioner som han har kommet fram til. Han vil også få hjelp av andre vitner for å begrunne denne summen. Vedlagt følger vedlegg til punkt 1 a: skriv skrevet i april 2008, som jeg skrev med hjelp av Revisor Rolf Larsen, som har diktert det meste av innholdet – han vil kunne bevitne riktigheten av innholdet i dette skrevet. Vedlegg til punkt 1 b er tolking av overdragelsavtale av februar 2003.
2. Turid Larsen vil blant annet kunne bevitne at Ernst & Young aldri kom på banen og at hun sterkt mener "Ernst & Young burde ha kommet på banen, og advart tidlig mot feilfakturering" I tillegg viser Turid Larsen til tyveri, og dette var kjent for Ernst & Young, som ikke så noe poeng i å hensynta dette. Viser til lydbåndopptak om dette (i tilfelle hun ikke husker hva hun har sagt så klart tidligere).
3. Tor Willy Vimme, er kun frifunnet av Aust Agder Tingrett. Vedlegg til dette punkt er deler av anken (de siste 200 sider kommer på CD og lydbånd av rettsmøtet vil bli fremlagt hvis nødvendig – når tiden er moden for det. Vimme vil bli anmeldt for å ha skrevet i rettspapirer at jeg skal ha vært umulig å samarbeide med og ha vært truende, også i årene 2004 – 2007 – i den grad at jeg burde får besøksforbud. Jeg har tatt opp alle samtalene med Vimme på lydbånd, og de beviser at jeg aldri har vært truende eller heller ikke uhøflig mot Vimme. Vimme lyver i retten om en rekke forhold og han sa også den 1. februar 2003 at han "tok på" seg det hele å fulle ansvaret for driften", m.m. hvis jeg lot han fortsette som daglig leder og da med 13 ansatte gjennom lavsesongen (og ikke 2 som jeg la opp til). Vimme har nektet å adlyde ordre fra Vitne nr 2 og dette kommer fram i Turid Larsens skriv fra 2006 der hun skriver at hun ved gjentatte anledninger hadde forsøkt å få Vimme til å slutte med å akseptere feilfakturering. Vimmes underslag på 50.000 kroner vil kunne bekreftes av vitne nr 23, Idar Hansen. Først å fremst vil vitne Vimme kunne bekrefte at han aldri på noe tidspunkt hadde noen dialog med Noraberg i Ernst & Young om feilfakturering, og at Ernst & Young faktisk fikk fremlagt et perioderegnskap (Ernst & Young burde uansett uoppfordret ha bedt om det, i lys av av de i nov 2002 hadde sagt at de var "veldig opptatt av å kunne vurdre daglig leder". Det var Ernst & Young som indirekte plukket

- ut Vimme, ved å koble inn Proffice rekrutteringsbyrå samt konsulent Tom Hansen for å finne Vimme. Proffice fakturerte 40.000 kroner for utvelgelsen av Vimme. Følgende blir levert som eksempel på feilfakturering: Fakturaer som eksempler på at Vimme ville at Posten Norge skulle fakturere for millionbeløp i Nils Pettersens private firmas navn (Vimme hevdet dette ble gjort –for han mente at det hadde blitt bestemt at "dette var for det beste" – ref. lydbånd sommeren 2006)
4. Tom Hansen (nå Augestad). Konsulent for Pettersen. Ankemotparten har i utgangspunktet forsøkt å avvise at det var Noraberg som koblet inn Tom Hansen i Pettersens firma. I et forsøk på å gjennomføre det Noraberg hadde lovet Pettersen i november 2002, rådet Noraberg Pettersen å koble inn rekrutteringsbyrået Proffice i Kristiansand, som fikk 40.000 kroner for å finne Vimme i tillegg ble Tom Hansen plukket ut av Ernst & Young. Noraberg ringte Hansen høsten 2002 for å overtale han til å få en gullkantet jobb, kr 210.000 for 6 ukers arbeid, også i forbindelse med utvelgelse av Vimme samt at overgangen til aksjeselskap skulle skje på en risikofri måte for Pettersen. Disse utgiftene gjorde at aksjekapitalen allerede var brukt opp i 2002, men dette ville Ernst & Young kamufflere ved å utgiftsføre alle disse (og sine egne) utgifter først i første kvartal 2003. Det var ikke den ankende part som tok kontakt med Tom Hansen. 2 forskjellige lydbåndopptak viser at det var Ernst & Young som tok kontakt med Tom Hansen. Ernst & Young rådet meg til å bruke 210.000 kroner på 6 ukers "arbeid" som Tom Hansen skulle utføre for å begrense Pettersens risiko til aksjekapitalen på 100.000 kroner. Han skulle bistå med å starte et aksjeselskap, lage en sjekkliste for Pettersen. Men Hansen laget et budsjett som gikk mot mitt ønske om at det ikke skulle være 13 fulltidsstillinger i vinterhalvåret gjennom lavsesongen. Det er utrolig at Noraberg sier han aldri har deltatt i noe møte med Tom Hansen, når han var den som rådet Pettersen til å bruke Hansen. Noraberg har lovet å utføre en rekke ting for Pettersen og det at han får Tom Hansen inn i firmaet fritar han ikke fra å gjøre det ha. har lovet Noraberg burde utvilsomt laget en sjekkliste for Hansen som langt på vei tok hensyn til det Pettersen hadde søkt hjelp om. Ref. lydbåndet fra november 2002 – samtalen på 1 time som er innlevert som bilag tidligere. Se også vedlagt utskrift og CD. Denne sjekklisten burde selvsagt inneholde de mest typiske fallgruver som Pettersen kunne risikere, nemlig at fakturaene skulle slutte å komme til Pettersens private firma. Som Hansen sier: Det minste man kunne forlange av regnskapsfører og daglig leder er at feilfaktureringen opphørte. Noraberg påførte Pettersen unødige utgifter og lidelser da han fant en person som gikk mot mine ønsker om 90 % nedbemanning og isteden satset på bemanning med 13 fulltidsstillinger (Viser til budsjettet til Tom Hansen). Tom Hansen vil forklare seg i retten også omkring hvem han hadde dialog med før og under sitt engasjement (stort sett november og desember 2002), og han vil også forklare seg om hva som er avtalt og sagt og gjort mellom han og Noraberg. Tom A Hansen sier i innlevert lydbåndopptak at firmaet i januar 2003 hadde veldig stor verdi og burde klart seg veldig bra, og at firmaet var avhengig av Pettersen, for "var det noen som kunne selge basseng, så var det Pettersen". Pettersen trengte ikke de ansatte gjennom vinteren, da han selv kunne selge nok basseng uten å måtte stesse med å måtte omsette for å få nok til lønninger til hele 13 ansatte (mot 2 som Pettersen ifølge lydbåndopptak mente var riktig, under de rådende forhold. Daglig leder sier den 1. februar 2003 til Pettersen at han hadde blitt tappet for 1.3 millioner av de ansatte gjennom 3 måneder på slutten av 2002. Tom Hansen har hatt nære bånd til Noraberg og har uttrykt at han har vært takknemlig for den gullkantende jobben, men at han "står mellom barken og veden" og at det derfor ikke blir lett for han å gå mot de som skaffet han de gode inntektene (og Pettersen de enorme utgiftene til Tom Hansen på kr 210.000 for 6 uker). Tom Hansen bør uttrykke